

Evangelí del dijous de la setmana I de durant l'any: la icona de l'esperança

“Va venir cap a ell un leprós
pregant-lo de genolls”.

Agenollats assumim la veritat
de la nostra vida necessitosa,
reconeixem que Déu ens pot
deslliurar de la immundícia i
que només Ell santifica la
nostra existència.

Evangelí (Mc 1, 40-45)

Un leprós el vingué a trobar i,
agenollat, li suplicava:

—Si vols, em pots purificar.

Jesús, compadit, va estendre la mà, el tocà i li digué:

—Ho vull, queda pur.

A l'instant la lepra el va deixar i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després d'advertir-lo severament. Li digué:

—Vigila de no dir res a ningú. Ves només a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar Moisès: això els servirà de prova.

Però ell, així que se n'anà, començà de pregonar la nova i escampar-la pertot arreu, de manera que Jesús ja no podia entrar obertament en cap població, sinó que es quedava a fora, en llocs despoblats. I la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

Comentari

Ja gairebé ningú no vol agenollar-se. Molt pocs poden albirar que potser aquest gest ens obre la porta de l'esperança. I, encara menys, que possiblement és l'acte més decent i estimable que puguem fer en el nostre breu pas per la terra. Per això, a l'evangeli d'avui aprenem d'un leprós una lliçó meravellosa.

El malalt de Galilea sap que és leprós, n'assumeix la condició de descartat i presenta les ferides a l'esguard de Jesús. És precisament l'acceptació de la misèria pròpia que el porta a córrer per prostrar-se de genolls davant del nazarè que, encara que no ho sabia, és el verb de Déu encarnat.

Perquè agenollar-se també implica reconèixer que no estic sol amb les meves penalitats. Que hi ha algú que em pot deslliurar de la meva immundícia. Que hi ha algú a qui puc

confiar el meu prec i la meva
pobresa. Una persona agenollada és
la millor icona de l'esperança.

Agenollar-se davant de Jesús significa
que només Ell santifica la meva
existència. Volem viure agenollats
sempre: cada matí i cada nit, només
llevar-nos i abans de ficar-nos al llit.
Desitgem agenollar-nos també
davant del Cos i la Sang cada dia a la
Missa, quan ressonen al temple les
campanetes durant l'elevació de les
sagrades espècies. I també davant del
sacerdot al sagrament de la
Penitència. Com el leprós, volem dir:
“Si vols, em pots purificar”. Perquè
desitgem sentir la veu del Crist, que
diu: “Ho vull, queda pur”.

José María García Castro //
Meiying Ng - Unsplash

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dijous-de-la-setmana-i-de-durant-lany-
la-icona-de-lesperanca/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dijous-de-la-setmana-i-de-durant-lany-la-icona-de-lesperanca/) (02/04/2026)